

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Снежкова Володимира Анатолійовича, Снежкової Ольги Володимирівни щодо офіційного тлумачення положень статті 8, частини третьої статті 22, статей 55, 124, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України у системному зв'язку з пунктом 1 частини першої статті 355 Цивільного процесуального кодексу України, статтею 16 Цивільного кодексу України, пунктом 6 частини другої статті 36 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»

м. Київ
5 листопада 2013 року
№ 50-у/2013

Справа № 2-53/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича — доповідача,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Снежкова В. А., Снежкової О. В. щодо офіційного тлумачення положень статті 8, частини третьої статті 22, статей 55, 124, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України у системному зв'язку з пунктом 1 частини першої статті 355 Цивільного процесуального кодексу України, статтею 16 Цивільного кодексу України, пунктом 6 частини другої статті 36 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 7 липня 2010 року № 2453–VI (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41–45, ст. 529).

Заслухавши суддю-доповідача Бринцева В. Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадяни Снежков В. А., Снежкова О. В. звернулися до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 8, частини третьої статті 22, статей 55, 124, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України у системному зв'язку з пунктом 1 частини першої статті 355 Цивільного процесуального кодексу України, статтею 16 Цивільного кодексу України, пунктом 6 частини другої статті 36 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Обґрунтовуючи необхідність в офіційному тлумаченні, автори клопотання посилаються на судові рішення, в яких, на їхню думку, неоднозначно застосовуються наведені положення, що мало наслідком порушення права на перегляд в касаційному порядку справи про відмову у задоволенні позову про встановлення факту умисної відмови Снежкової З. П. від використання свого права на приватизацію квартири, визнання права Снежкова В. А., Снежкової О. В. на приватизацію та захист порушених прав. На підтвердження цього до конституційного звернення долучено копії ухвал Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ та ухвал і постанов Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України, при прийнятті яких суд по-різному, на їхню думку, застосовував одні й ті самі норми матеріального права.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку із прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 29 жовтня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України (пункт 3 частини другої статті 42); обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

У конституційному зверненні не визначено предмет офіційного тлумачення, а наведено лише положення Конституції України, законів України, проте не вказано, що саме в них є незрозумілим та потребує офіційного тлумачення. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що невизначеність предмета тлумачення унеможливує здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції України та законів України (ухвали від 5 липня 2011 року № 25-у/2011, від 3 листопада 2011 року № 55-у/2011, від 18 грудня 2012 року № 35-у/2012, від 20 лютого 2013 року № 6-у/2013).

Зі змісту конституційного звернення та долучених до нього матеріалів не вбачається неоднозначного застосування судами України положень Конституції України та законів України, щодо яких Снежков В. А. та Снежкова О. В. просять дати офіційне тлумачення. Посилання на положення статей 55, 124 Конституції України є лише в постанові Верховного Суду України від 12 червня 2013 року. За правовою позицією Конституційного Суду України «матеріали, у яких відповідні положення Конституції України або законів України не застосовувалися, не можуть бути розглянуті Конституційним Судом України як такі, що підтверджують неоднозначне застосування таких положень судами України, іншими органами державної влади» (абзац четвертий пункту 2 мотивувальної частини Ухвали від 26 жовтня 2011 року № 54-у/2011).

Крім того, ухвалами та постановами судів касаційної інстанції, на які автори клопотання посилаються як на приклад неоднакового застосування одних і тих самих норм матеріального права в аналогічних правовідносинах, скасовані рішення судів попередніх інстанцій з передачею справ на новий розгляд. Як зазначав Конституційний Суд України, судові рішення, якими не закінчується розгляд справ по суті, не можуть вважатися підтвердженням неоднакового застосування судами положень Конституції України та законів України (ухвали від 20 квітня 1999 року № 4-у/99, від 26 вересня 2013 року № 42-у/2013).

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Снежкова В. А., Снежкової О. В. щодо офіційного тлумачення положень статті 8, частини третьої статті 22, статей 55, 124, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України у системному зв'язку з пунктом 1 частини першої статті 355 Цивільного процесуального кодексу України, статтею 16 Цивільного кодексу України, пунктом 6 частини другої статті 36 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 7 липня 2010 року № 2453-VI на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ